

קעמפ

חיזוק און עצות ווי אזוי אויסצוגיין ריכטיג די זומער וואכן
ווען מען געפינט זיך אין קעמפ

ריינע לופט

עס איז זייער א גוטע זאך אז די ישיבות און תלמוד תורה'ס פארן אוועק אין די זומער וואכן פון שטאט צו די בערג, דארט צווישן די בערג איז זייער ריין, מען קען דארט זייער מצליח זיין אין עבודת השם.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן נב), אז עס טוט שאטן פאר עבודת השם ווען מען געפינט זיך אין א פלאץ וואו מענטשן לויפן נאך תאוות עולם הזה, און מען קען ווערן מער נענטער צום אייבערשטן ווען מען געפינט זיך אין א פלאץ וואו עס זענען נישט דארט מענטשן וואס טוען נארישקייטן; דעריבער זאלסטו אויסגיין די צייט וואס דו געפינסט זיך זומער צווישן די גראז אין ביימער פאר עבודת השם, מאך זיך א סדר ווי אזוי אויסצוגיין דיינע טעג צו לערנען און צו דאווענען און זיך צו שטארקן מיט גוטע חברים אין עבודת השם; דאס ערשטע זאך בעט איך דיר, פיר זיך מיט הכנעה צו דיינע מגידי שיעור, און גיי נישט קעגן די תקנות הישיבה, האלט זיך צו די סדרי הישיבה און צו וואס זיי זאגן, אזוי וועסטו מצליח זיין און דו וועסט זיך איינקויפן א גוטע נאמען, דו וועסט האבן חן ביי יעדן איינעם; די מגידי שיעור און אלע בחורים וועלן זיך שטענדיג אויסרימען, דו וועסט זיין באליבט ביי אלעמען.

זיי צייטליך ביי די סדרים, זיי צייטליך ביים דאווענען, עס איז דא א שוואקייט ביי בחורים צו פארברענען די נעכט מיט גארנישט און מיט נישט, מען גייט שלאפן טויזנט אזיגער, מען זיצט און מען שמועסט, שפעטער קען מען נישט זיין צייטליך ביים דאווענען, צייטליך ביי די סדרי הישיבה, אלעס הייבט זיך אן ביים שלאפן גיין; על כן בעט איך דיר זייער, לייג זיך צייטליך, גיי נישט שלאפן שפעט, אזוי וועסטו קענען אויפשטיין גאר פרי, דו וועסט זייער מצליח זיין; די יונגע יארן זענען די שענסטע יארן פארן מענטש. די הייליגע חכמים זאגן (שבת קנה): "ינקותא כלילא דורדא", די שענסטע צייט איז די יונגע יארן; און אז מען ניצט אויס די יונגע יארן איז מען זייער מצליח אין לעבן.

שטוב, מען איז מיט חברים בייטאג און ביינאכט - דארף מען מער אכטונג געבן נישט וויי צו טון אנדערע בחורים, און אז אין דיינ שלאף צימער האט מען אריינגעלייגט א בחור וואס איז נישט אזוי קלוג ווי דיר, א בחור וואס מאכט נערוועז וכו' - זאלסטו זיך זייער אכטונג געבן נישט צו טון זאכן וואס דו וועסט דארפן באצאלן א טייערע פרייז במשך דעם לעבן, זאלסט חס ושלום נישט טון זאכן וואס וועט אים פארשעמען.

די הייליגע חכמים זאגן (סוטה י), ענדערש זאל מען זיין גרייט צו ווערן פארברענט אין א קאלעך אויוון ווי פארשעמען א חבר; ווייל פארשעמען א חבר איז א געפערליכע זאך, מען באצאלט א טייערע פרייז אויף דעם; אז דו קענסט ערלעדיגן איידעלערהייט מיט די מנהל, מגידי שיעור און משגיחים אז מען זאל ארום טוישן די בעטן וכדומה - קענסטו דאס טון, אבער חס ושלום ארויסשטעלן א בחור פון שטוב, אדער מאכן שפיצלעך, ווייל אויב מען טשעפעט א צווייטן - ווערט מען געשטראפט השם ישמרינו.

וויסן זאלסטו, ווי אזוי מען פירט זיך מיט אנדערע - אזוי פירט מען זיך פון הימל מיטן מענטש. אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (סוטה ח): "במדה שאדם מודה בה מודדין לו"; ביי די זאך זעט מען אפן די השגחה, און אפילו דער אייבערשטער פירט די וועלט בהסתרה, מען זעט זאכן פארקערט, אבער ביי די זאך זעט מען קלאר און אפן: אז "אית דין ואית דין", און דער וואס רודף'ט א צווייטן נעמט נישט לאנג ביז מען ווערט געשטראפט השם ישמרינו, בכן בעט איך דיר מיין ליבער זון, מיין הארציגער תלמיד, טשעפע נישט קיינעם, טו נישט ווי קיינעם, און אז איינער האט די זאך פון זיך נישט אויפגועקן ביינאכט וכו', און עס פאסירט וכו', ער שלאפט טיף, ער שפירט נישט ווען ער דארף ארויס גיין וכו' - זאלסטו חס ושלום נישט פארגיסן יענעם'ס בלוט, די הייליגע חכמים זאגן (שבת לא): "דעלף סני, לחברך לא תעביד", וואס דו האסט אליינס פיינט, טו נישט פאר דיינ חבר; זאלסט טראכטן אזוי ווי עס וואלט ווען געווען מיט דיר אדער מיט דיינ'ס א קינד, טו אלעס אז יענער זאל נישט פארשעמען ווערן.

אהיים רופן

די גאנצע צייט וואס דו ביסט אין 'קעמפ' זאלסטו נישט פארגעסן פון דיינע עלטערן, געדענק אהיים צו רופן יעדן טאג, געדענק פון דיינע טייערע עלטערן, זיי צו מאכן א נחת רוח;

גוטע מידות

געב זיך זייער אכטונג נישט וויי צו טון און נישט טשעפען א צווייטן, ספעציעל אין די זומער וואכן ווען מען איז אוועק פון

איז אוועק פון שטוב - דארף מען געדענקען אז מען האט א שטוב, מען האט עלטערן, מען דארף געדענקען פון וואו מען שטאמט.

קנה לה חבר

דאס זיין אין 'קעמפ' האט זייער גרויסע מעלות פאר עבודת השם, מען איז אוועק פון די שטאט, מען איז אוועק פון די גוי'אישע גאסן, מען קען אין 'קעמפ' זיך אויפהייבן אין עבודת השם; זאלסטו זיך חבר'ן מיט גוטע חברים וואס דינען דעם אייבערשטן בתמימות ופשיטות, חברים וואס האבן יראת שמים, חברים וואס שטעלן זיך צו צום סדר הישיבה און צו די תקנות וואס מען מאכט אין 'קעמפ', ווייל אויף אין 'קעמפ' דארף מען האבן יראת שמים, און אז איינער אין דיין שטוב האט מיטגעברענגט א פלי וואס מען קען זען ווידיאס - זאלסטו זיך האלטן שטארק נישט צו קוקן קיין ווידיאס, און אפילו בחורים זאגן דיר: "זיי נישט קיין פרומער, מאך זיך נישט נאריש, די זאכן מעג מען קוקן, די זאכן זענען נישט קיין פראבלעם" - זאלסטו זיך מיט חכמה ארויסדרייען, זאלסט נישט ברעכן דיין גדר וואס דו האסט גענומען אויף דיר נישט צו קוקן; אויף ווען דו הערסט חברים רעדן פון זאכן וואס זיי האבן געזען, און עס זעט דיר אויס זייער אינטערעסאנט און דו שפירסט זיך ווי א נאר אז דו ווייסט נישט פון די זאכן, דו האסט נישט וואס מיט צו רעדן - געדענק וואס די הייליגע חכמים זאגן (עדות ה, א), ענדערש זאל מען אויסקוקן ווי א שוטה - ווי איידער זיין איין סעקונדע א רשע, און בלייב שטארק מיט דיין גוטע גדר פון נישט קוקן; ווייל אז מען הייבט אן קוקן ווידיאס - האט דאס נישט קיין אפשטעל, מען קומט צו קוקן די ערגסטע זאכן, די שלש חמורות: עבודה זרה, גלוי עריות און שפיכת דמים.

וויסן זאלסטו, דער יצר הרע ארבעט מיט חכמה, און ווען ער וויל פארכאפן א יונגע ריינע בחור וועט ער נישט אנהייבן מיטן אים ווייזן שלעכטע זאכן, ער וועט אנהייבן מיט אידישע קליפס, מיט דזשאווקס, מיט עדווערטייזמענטס, און אזוי צוביסלעך ווערט מען צוגעוואוינט צו קוקן, און מיט די צייט הייבט מען אן קוקן נייעס, מען איז זיך מודה היתר צו קוקן ווי פרויען רעדן, און אזוי הייבט מען אן קוקן גוי'אישע ווידיאס און מאוויס, און מען פאלט אריין אין קוקן עבירות השם ישמרינו.

אויף די אידישע זאכן פאר זיך זענען א סכנה צו קוקן, ווייל ליידער זענען דא היינט היימישע אידן וואס רופן זיך חסידים, מיט שטריימל און בעקיטשע, וואס מאכן אלע סארט ליצנות פון ערליכע אידן, זיי מאכן ליצנות פון מצוות און פון מנהגים; עמטליך איז עס נישט קעגן אידישקייט, עמטליך איז עס פאר עדווערטייזמענט און אונטערטעניגמענט, אבער עס ליגט אין דעם א גיפט; ווען מען קוקט די זאכן ווערט מען קאלט צו מצוות, מען ווערט קאלט צו טון די הייליגע מנהגים; פון דעם דארף מען זיך זייער היטן. ווייל דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות ליצנות, סימן ה): "על ידי ליצנות אין לו חכמה", ליצנות פארטרייבט די יראת שמים; על כן בעט איה דיר זייער, דריי זיך ארויס מיט חכמה פון די בחורים, זוף אויף אין ישיבה ערליכע בחורים וואס האבן תמימות, מיט זיי זאלסטו פארברענגען, מיט זיי זאלסטו שמועסן; אזוי וועסטו זוכה זיין צו

דערצייל זיי גוטע זאכן, מאך פרייליך דייןע עלטערן; מיט דעם וועסטו פרייליך מאכן די שכינה הקדושה. אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (קידושין ל): "השנה הכתוב כבוד אב ואם לכבוד המקום", אז מען איז מכבד די עלטערן - איז מען מכבד דעם אייבערשטן, און אז מען מאכט פרייליך די עלטערן - מאכט מען פרייליך די שכינה, עס גייט אינאיינעם.

קענסט בעטן דייןע עלטערן זיי זאלן דיר באזארגן מיט די זאכן וואס דו דארפט האבן אין 'קעמפ', דיר שיקן וועש, עסן, וכדומה, אבער זיי געווארנט די וועג ווי אזוי דו רעדסט צו זיי; צו עלטערן דארף מען רעדן זייער איידל און שיין, פֿרעג זיי איידעלערהייט אויב זיי קענען דיר העלפן מיט וואס דו דארפט; עס פעלט דיר א העמד, א הויז, א בעקיטשע וכו', אבער חס ושלום קומען מיט טענות: 'היתכן האסט מיר נישט געמאכט?' 'היתכן האסט מיר נישט געשיקט?' 'היתכן האסט מיר נישט געקויפט?' דאס איז א פגם אין כבוד אב ואם, דאס איז נישט קיין דרך ארץ; אויף א גאנץ יאר ווען דו דארפט עפעס האבן, דו דארפט אז דייןע עלטערן זאלן דיר העלפן, זיי זאלן דיר ערלעדיגן זאכן - דארף מען זייער אכטונג געבן ווי אזוי מען בעט און ווי אזוי מען פארלאנגט, מען זאל נישט פוגע זיין אין זייער כבוד; נעם אריין אין דיר אז קיינער קומט דיר גארנישט, דייןע עלטערן קומען דיר גארנישט; אלעס וואס זיי טוען פאר דיר, אלעס וואס זיי זארגן פאר דיר - איז א מתנה; אזוי וועסטו רעדן צו זיי ווי מען רעדט צו די העכסטע און חשובסטע פון די וועלט.

אויף זאלסטו יעדן ערב שבת רופן דייןע זיידעס און באבעס, די מצוה פון מכבד זיין עלטערן נעמט אויף אריין זיידעס און באבעס, און ווען דו קענסט נאר דורכן יאר ארויפגיין צו א זיידע, צו א באבע - זאלסטו גיין צו זיי, און אז דיין זיידע זאגט דיר מוסר ווי אזוי זיך צו פירן - זאלסטו נישט ווערן באליידיגט, און אז די באבע זאגט, שרייט און קוויטשעט - זאלסטו זיך נישט אונטער לאכן, זאלסט וויסן אז מען געבט זיך איין דריי און מיר וועלן זיין די זיידעס פון שטאט. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן סא), די גאנצע לעבן איז ווי א פערטל שעה; עס איז נישט שיין ווי אייניקלעך פירן זיך צו די עלטערע דור, מען לאכט זיך אונטער און מען שפעט פון זיי, אין אפאר מינוט זענען מיר די זיידעס, און ווער וועט קוקן אויף אונז? ווער וועט רעדן מיט אונז? אז מיר וועלן זיך פירן מיט דרך ארץ צו אונזערע זיידעס, אונזערע קינדער וועלן זען ווי אזוי מיר רעדן מיט אונזערע זיידעס, מיט אונזערע עלטערן - וועלן זיי אונז מכבד זיין, און אז נישט - וועט מען אונז אריינזארגן אין א מושב זקנים, קיינער וועט נישט קוקן אויף אונז.

אז דיין זיידע זאגט דיר, די באבע זאגט דיר, און פל שפן אז דיין טאטע זאגט דיר מוסר, דיין מאמע זאגט דיר מוסר - זאלסטו דאס אננעמען און זיך פרייען אז דו האסט ערליכע עלטערן וואס זארגן פאר דיר. שלמה המלך, ווען זיין מאמע האט אים געשטראפט, זי האט אים גע'מוסר'ט - האט ער געזינגען פאר איר דעם קאפיטל: 'אשת חיל מ'ימצא', ער האט געדאנקט און געלויבט דעם אייבערשטן פאר די טייערע מאמע וואס זאגט אים וואס איז ריכטיג, ווי אזוי זיך צו פירן; דעריבער יעצט אין 'קעמפ' ווען מען

ישראל, פון די תפלות פון אידישע קינדער, די תפלות גייען ארויף ביזן אייבערשטן.

אויף זאלסטו זיך מאכן א קביעות צו גיין א שפאציר (נאר דארט וואו די קעמפ ערלויבט) - מיטן אייבערשטן, זאלסטו זיך אויסרעדן דיין הארץ צו אים אויף דיין אייגענע שפראך, דערצייל אים אלעס וואס איז אריבער אויף דיר און אלעס וואס גייט אריבער, טייל איין די שמועס אין דריי; הייב אן מיט 'תודה והודאה', דאנקען און לויבן; דאנק דעם אייבערשטן פאר אלע גוטע זאכן וואס ער טוט מיט דיר, אז דו ביסט געזונט, נאכדעם זאלסטו זיך מתוודה זיין צום אייבערשטן, דערצייל אים וואס דו ביסט אריבער, וואס דו האסט געזינדיגט, זאג דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איך האב חרטה, איך זאג צו אז איך גיי עס מער נישט טון", און זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן ער זאל דיר מקרב זיין צו אים, ער זאל רחמנות האבן אויף דיר אז די לעבן זאל דיר נישט אריבערגיין מיט נארישקייטן.

די עבודה פון שמועסן און בעטן דעם אייבערשטן האבן אלע צדיקים געטון, דאס האט זיי געברענגט צו ווערן אזוי גרויס, אזוי הייליג, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב, סימן כה; ק), ער האט געהערט פון אסאך צדיקים אז זיי זענען צוגעקומען צו זייערע גרויסע מדריגות נאר דורך התבודדות ותפלה, דורך זיך אויסשמועסן דאס הארץ מיטן אייבערשטן, און דער רבי האט געזאגט אז מען קען נישט זיין קיין ערליכער איד אן התבודדות, דאס איז די עפענונג אריין צו קומען צו די קדושה.

סדר הלימוד

מאך זיך א סדר הלימוד וואס דו וועסט לערנען אין דיין פרייע צייט, ווייל אין 'קעמפ' איז דא מער צייט ווי א גאנץ יאר אין שטאט, און אז מען ניצט אויס די צייט קען מען זייער אסאך אנקומען.

מאך זיך א סדר צו לערנען אייגענע לימודים, דאס הייסט אויסער די סדר וואס איז דא אין ישיבה; די שיעור גמרא און די שיעור הלכה וכו' - זאלסטו אין די פרייע צייטן לערנען אייגענע שיעורים. מאך זיך א שיעור אין משניות; הייב אן מסכת ברכות, לערן א פרק נאך א פרק, ביז דו וועסט ענדיגן מסכת ברכות און הייב אן מסכת פאה, און אזוי ווייטער - ביז דו וועסט ענדיגן סדר זרעים, און אפילו דו פארשטייסט נאכנישט וואס דו לערנסט - זאלסטו זיך נישט מבלבל פון דעם, נאר ווייטער לערנען און גיין צו סדר מועד; הייב אן מסכת שבת, און ווען דו ענדיגסט מסכת שבת זאלסטו גיין צו מסכת עירובין, און אזוי ווייטער ביז דו ענדיגסט סדר מועד.

אין אנהייב וועסטו נישט פארשטיין וואס דו לערנסט, דיין קאפ וועט אוועק פליען, אבער דורך אסאך לערנען תורה בויט זיך די מח צוריק אויף, עס ווערט צוריק שטארק - ביז מען איז זוכה צו קענען פארשטיין די הייליגע תורה.

גיי נישט טיף אין וואלה, זיכער נישט אויב א צווייטער וויל דיר איינרעדן צו גיין ערגעץ אין א באהאלטענע פלאץ; זאלסטו

קונה זיין אסאך יראת שמים, דו וועסט אויסניצן די זומער וואכן מיט קדושה וטהרה.

זיין אין 'קעמפ' האט זייער גרויסע מעלות; דאס זיין אנוועק פון שטאט, דאס זיין אוועק פון די גאס - איז זייער א גרויסע מעלה, אבער מען דארף אכטונג געבן נישט צו טוישן די וועג ווי אזוי מען האט געזען ביי די עלטערן, אז מען זעט די חברים פירן זיך אנדערש ווי מען פירט זיך אינדערהיים, דארף מען זיך האלטן שטארק, בלייבן מיט די גוטע וועג ווי אזוי די עלטערן פירן זיך; אין 'קעמפ' קומען בחורים פון אלע סארט שטיבער, און מען דארף טאקע זיך פירן צו אלעמען שייין, יעדן מקרב זיין, יעדן באגריסן, אבער מען דארף אכטונג געבן נישט אנוועק צו ווארפן די וועג ווי אזוי די עלטערן פירן זיך, נישט נאכמאכן די חסרונות וואס זיי ברענגען מיט פון שטוב.

צווישן די ביימער

ליבער ברודער, זע אויסצוניצן די צייט אין 'קעמפ' צווישן די ביימער און די גראז, מאך זיך א פלאץ צווישן די ביימער; נעם א טיש, א בענקל און א שטענדער און דארט זאלסטו אויסניצן דייענע פרייע צייט מיט לערנען און דאווענען, מאך זיך א קביעות צו זאגן יעדן טאג דעם 'יום תהלים' און ענדיגן יעדע וואך ספר תהלים, בעט זיך אויס פאר א שידוך און פאר ערליכע דורות.

היינטיגע טעג ווען די נסיונות זענען אזוי שטארק, פון די שענסטע שטיבער זעט מען ווי עס פאלן געבען אנוועק קינדער, עס איז ממש וואס דער נביא קלאגט (ירמיה ט, כ): "כי עלה מות בחלונינו, בא בארמנותינו, להכרית עולל מחוץ, בחורים מרחבות", אידישע קינדער ווערן פארקאפט - דארף מען זייער אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף ערליכע דורות; הינטערן בוים זאלסטו זיצן מיטן תהלים און זינגען די קאפיטלעך תהלים, די פסוקי תהלים - מיט א געשמאק, און דו זאלסט אריינפלעכטן צווישן די פסוקים דייענע אייגענע תפלות, זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן:

"הייליגער באשעפער איך וויל שוין אזוי שטארק חתונה האבן, שיק מיר שוין מיין שידוך, איך קום נאך א יאר און נאך א יאר אין קעמפ, איך בין געווען זיכער פארזארגט אז איך וועל נישט דארפן קומען די יאר נאכאמאל אין קעמפ, איך וועל שוין זיין חתונה געהאט בקדושה ובטהרה, דיר קענען דינען מיט ריינע מוחין, לערנען תורה בטהרה. אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (פסחים קיב): "מצוה וגוף טהור", ווי אזוי קען מען לערנען תורה מיט קדושה וטהרה? "נושא אשה ולו בנים", אז מען האט חתונה; אגא ה' רחם עלי, איך בעט דיר אייבערשטער האב רחמנות אויף מיר, ברענג מיר מיין שידוך"; און לייג אריין דייענע אייגענע ווערטער, תפלות ותחנונים צום אייבערשטן, ווייל מיר האבן נישט קיין השגה אין דאס גרויסקייט פון התבודדות ותפלה, עס זענען דא מלאכים וואס נעמען די תפלות און מאכן דערפון הערליכע קרוינען פארן אייבערשטן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (חגיגה יג, ו; וזה בשלח נח), עס איז דא א מלאך סנדלפון, א ריזיגער מלאך, פון די ערד ביזן הימל, "וקושר כתרים", ער מאכט שיינע קרוינען, "מצלותיהן

ה'רג'עט ער אויס אלע מזיקים, און נאך זאגן די הייליגע חכמים (ברכות ה), רבא האט געזאגט פאר זיינע קינדער: "אל תשבו על מטה ארמית", איר זאלט נישט שלאפן אין א גוי'אישע בעט, זאגט די גמרא עטליכע פשטים וואס דאס מיינט, דער ערשטער פשט איז: "לא תגנו בלא קריאת שמע", ער האט זיי אנגעזאגט זיי זאלן נישט גיין שלאפן אן ליינען קריאת שמע; זעט מען פון דעם ווי חשוב עס איז ווען מען ליינט קריאת שמע פאר מען לייגט זיך שלאפן.

זאג דעם: "רבנו של עולם הרינו מוחל", זיי מוחל יעדן איינעם. דער הייליגער זוהר דערציילט (פרשת מקץ, דף רא), אז דער הייליגער תנא רבי אבא איז אמאל געווען ביים אריינגאנג פון די שטאט לוד, ער האט געזען איינעם אנקומען זייער אפגעמאטערט, דער איד האט זיך אראפגעזעצט זיך אפצורוען און ער האט איינגעדרימלט. ווען דער איד איז דארט געשלאפן באמערקט רבי אבא ווי א שלאנג קריכט צום מענטש און איידער דער שלאנג האט געקענט אנקומען צום מענטש - איז אראפגעפאלן א צווייג אויף אים און אזוי איז די שלאנג גע'הרג'עט געווארן.

ווען דער איד האט זיך אויפגעוועקט און געזען די טויטע שלאנג האט ער זיך אויפגעשטעלט און זיך אוועק געריקט פון זיין פלאץ וואו ער איז געשלאפן, און פינקט א סעקונדע דערויף איז אראפגעפאלן די גאנצע שטיקל ערד וואו ער איז פריער דארט געשלאפן, איז רבי אבא צוגעגאנגען צו אים און געפרעגט: "זאגט מיר, ווער זענט איר און וואס זענען אייערע מעשים אז דער אייבערשטער האט מיט אייך געטון צוויי גרויסע נסים?" זאגט דער איד: "נישטא קיין מענטש אויף די וועלט וואס האט מיר געטון עפעס שלעכט וואס איך זאל אים נישט מוחל זיין און אים איבערבעטן, און אויב בין איך נישט מצליח צו טרעפן דעם מענטש וואס האט מיר געטון שלעכטס - בין איך נישט אריין אין בעט שלאפן ביינאכט איידער איך האב אים מוחל געווען", האט רבי אבא געוויינט און געזאגט: "יעצט זע איך אז דו ביסט ווערד אז דער אייבערשטער האט געטון מיט דיר נסים".

נאכן מוחל זיין אלעמען, זאלסטו ליינען קריאת שמע און זיך מתוודה זיין. ליין קריאת שמע של אריז"ל, עס נעמט נישט לאנג צו ליינען קריאת שמע של האריז"ל, די דריי פרשיות פון קריאת שמע, און זיך מתוודה זיין אויף אלעס וואס מען האט פוגם געווען. דער הייליגער רבי נתן זאגט (לקוטי הלכות קריאת שמע שער המטה, הלכה ב): ווען א מענטש ליינט קריאת שמע ביינאכט פאר ער גייט שלאפן און ער איז זיך מתוודה - "אינו זו משם עד שמוחלין לו", איז מען אים מוחל אויף אלע זיינע עבירות.

גרייט זיך אן נעגל וואסער איידער דו גייסט שלאפן, מען קען זען א סימן אויף איינעם אויב ער האט יראת שמים, אויב ער גרייט אן נעגל וואסער. און גיי שלאפן איידל, טו זיך איבער די נאכט קליידער איידל, מיט יראת שמים - וועט די שלאף זיין א הייליגע שלאף מיט הייליגע חלומות, און די טאג וועט זיך אנהייבן מיט גרויס שמחה, וועסט זייער מצליח זיין אין עבודת השם.

זיך אכטונג געבן. מיט א חבר זאלסטו זיך דרייען נאר אין די עפנטליכקייט וואו מענטשן זעען, זאלסט בשום אופן גיין טיף אין וואלד אדער אין א ליידליגע בודקע וכו', און חס ושלום, אויב א חבר וויל זיך צורעדן צו טון אן עבירה - זאלסט דערציילן דיינע עלטערן, זאלסט זיך נישט שעמען, זיי אפן מיט דיינע עלטערן, זיי אפן מיט דיינע מגידי שיעור. זוף אויף צווישן די איינגעשטעלטע אן ערליכער איד וואס וועט אכטונג געבן אויף דיר, און אויב איינער קומט צו דיר אין באגן שטילערהייט ביינאכט ווען אלע שלאפן שוין און וויל זיך אנרירן... זאלסטו שרייען: "געוואלד...! ראטעוועט...!" האב נישט פון קיינעם מורא, ווייל אין 'קעמפ' קען מען טאקע זייער מצליח זיין אין עבודת השם, אבער פון די אנדערע זייט קען מען חס וחלילה טון נישט גוטע זאכן מיט א חבר, וואס די גאנצע לעבן ווערט פארדרייט, מען קען נישט לעבן מער, און שפעטער ווען מען האט חתונה מוטשעט מען זיך מיט שלום בית השם ישמרינו.

די סדרי הישיבה זאלסטו מיטהאלטן, זאלסט נישט זיין קיין אויבער חכם און מאכן פארקערט. אז מען דארף אריין גיין צום שיעור - זאלסטו אריין גיין צום שיעור, נישט דעמאלט מאכן אנדערע זאכן, זיי נישט פון די בחורים וואס טוען אלעס פארקערט; ווען די סדר איז דאווענען - דעמאלט לערנען זיי, און ווען מען דארף לערנען - מאכן זיי מנינים אין וואלד וכו', דו זאלסט זיך האלטן מיט די סדרי הישיבה, און אין די פרייע צייט זאלסטו לערנען בהתמדה רבה שיעורים אין כל התורה כולה; און אויסער די שיעור משניות זאלסטו זיך מאכן א שיעור אין ש"ס. עס איז מעגליך פאר דיר צו אנהייבן ש"ס און עס ענדיגן אין די צען וואכן פון 'קעמפ'; מען רעדט פון דורך זאגן ש"ס, אז דו וועסט יעדן טאג זאגן אסאך בלעטער גמרא - קענסטו ענדיגן גאנץ ש"ס, און אז מען זאגט גמרא - הייבט מען אן צוביסלעך צו פארשטיין, און אז מען לערנט ווייטער אזוי, מען שטעלט זיך נישט אפ, מען הייבט אן נאכאמאל ש"ס און נאכאמאל ש"ס - איז מען זוכה אז די קאפ עפנט זיך, מען הייבט אן פארשטיין וואס מען לערנט, און מען הייבט אן שפירן א זיסקייט אין די הייליגע תורה.

שלאפן גיין

ווען עס קומט די צייט צו גיין שלאפן זאלסטו גיין שלאפן מיט יראת שמים, נעם אין בעט מעשה ביכלעך פון סיפורי צדיקים; אז מען שלאפט איין מיט מעשיות פון צדיקים - איז די שלאף א הייליגע שלאף, מען שלאפט מיט שמירה, און ליין קריאת שמע שעל המיטה; דער יצר הרע פארלייגט זיך זייער מען זאל מזלזל זיין אין קריאת שמע שעל המיטה, ווייל דאס הרגעט אים. אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (ברכות ה): "כל הקורא קריאת שמע על מטהו, מזיקין בדילין הימנו", דער וואס ליינט קריאת שמע פאר ער לייגט זיך שלאפן - גייען אלע מזיקים אוועק פון אים; דער יצר הרע, דער מלאך המזיק - ווערט אויס דורך קריאת שמע שעל המיטה, ער האט מורא פון דעם. נאך זאגן די הייליגע חכמים (שם): "כל הקורא קריאת שמע על מטהו כאילו אוחז חרב של שתי פיות בידו", ווער עס ליינט קריאת שמע פארן גיין שלאפן - איז אזוי ווי ער האלט א מעסער וואס איז שארף פון ביידע זייטן, און אזוי

